

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.758 van 2 april 1999
in de zaak A. 79.060/X-8241.**

In zake : de gemeente MERELBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

Godelieve PYCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente MERELBEKE op 22 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 31 maart 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende verwerping van haar beroep tegen de beslissing van 24 april 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep van Godelieve PYCKE tegen de beslissing van 3 juli 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke tot weigering van de vergunning voor het bouwen van een woning aan de Grepstraat 77 te Merelbeke, werd ingewilligd en haar de gevraagde bouwvergunning werd verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november
1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
D. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende
partij, en van Advocaat E. EMPEREUR, die verschijnt voor
de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Godelieve PYCKE met een
verzoekschrift van 24 juli 1998 heeft gevraagd om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij
opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er
vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen
excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en
een uitspraak over die excepties zich slechts zouden

opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Het lijdt geen twijfel dat verzoekster in dezen optreedt ter verdediging van haar stedenbouwkundig en planologisch beleid. Zij wil ten allen prijze vermijden dat een situatie zou ontstaan waarbij tot het bouwen van de woning wordt overgegaan, niettegenstaande het feit dat het perceel waarop het bouwwerk zou worden opgericht niet beantwoordt aan de eisen van ligging aan een voldoende uitgeruste weg.

Indien dit toch gebeurt, lijdt verzoekster in haar bovenvermelde hoedanigheid, en gelet op haar betrachting om haar door het algemeen belang geïnspireerd beleid door te voeren, een ernstig nadeel, nu immers haar bestaansreden zelf door dit beleid wordt bepaald.

Indien de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing niet wordt bevolen, is het gevaar niet denkbeeldig maar integendeel zeer reëel dat de woning zal worden opgericht, en gezien het gaat om een courante eengezinswoning, zal deze binnen een korte termijn kunnen worden voltooid en afgewerkt.

Een procedure tot nietigverklaring -zelfs indien zij binnen een kort tijdsbestek wordt afgehandeld- zal niet kunnen beletten dat het bouwwerk inmiddels tot voltooiing wordt gebracht.

Achteraf -ingeval van vernietiging- nog een afbraak bewerkstelligen is niet zo evident : de praktijk wijst uit dat dit niet zo vaak gebeurt en dat, wanneer dan toch tot afbraak wordt overgegaan, zulks slechts mogelijk is na heel wat procederen en evenveel tijdverlies.

Alleen een schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging kan beletten dat het gebouw zou worden opgericht en dat verzoekster zodoende voor een voldongen feit wordt geplaatst dat moeilijk zal kunnen worden ongedaan gemaakt.

Bovendien vreest verzoekster dat de onmiddellijke uitvoering van de aangevochten beslissing, indien zij niet wordt geschorst, zou kunnen gelden als een gevaarlijk precedent voor andere eigenaars die in gelijkaardige omstandigheden een bouwvergunning zouden willen bekomen en realiseren";

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht opwerpen dat de uitvoering van een bouwvergunning in beginsel in hoofde van een gemeente geen moeilijk te herstellen nadeel kan opleveren; dat immers, mocht de vergunning door de Raad van State later worden vernietigd, artikel 68, §§ 1 en 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, voor het college van burgemeester en schepenen in de mogelijkheid voorziet om, als het dat wil, bij de rechtbank het herstel van de plaats in de vorige staat te vorderen, dat zonder haar instemming geen andere herstelmaatregel kan worden bevolen en dat, voor het geval de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld, het vonnis beveelt dat het college van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, waarbij het gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hem gekozen plaats, en waarbij de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter; dat het nadeel niet moeilijk te herstellen is; dat daarenboven, in zoverre verzoekende partij laat gelden dat de bestreden bouwvergunning "zou kunnen gelden als een gevaarlijk precedent voor andere eigenaars die in gelijkaardige omstandigheden een bouwvergunning zouden willen bekomen en realiseren", zelfs in de veronder-

stelling dat dit als een ernstig nadeel zou kunnen worden aangenomen, dit nadeel alleszins louter theoretisch wordt omschreven en niet aan de hand van concrete gegevens wordt gestaafd; dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde cumulatieve voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Godelieve PYCKE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.